

نگاهی به نظام رفاه و تأمین اجتماعی در کشور اوگاندا

رفاه شهروندان قربانی جنگ و کودتا

گزارش

اوگاندا کشوری در مرکز آفریقا و محصور در خشکی است که جمعیتی بالغ بر ۴۵ میلیون نفر را در خود جای داده است. این کشور سال‌ها مستعمره انگلستان بود و سرانجام در سال ۱۹۶۲ استقلال خود را به دست آورد و به عنوان یک جمهوری اعلام موجودیت کرد اما سال‌های پس از جمهوری هم، چندان بدون خونریزی نگذشت و این کشور با کودتا و جنگ‌های داخلی و خارجی زیادی روبه‌رو بود که حاصل آن، آوارگی بخش بزرگی از جمعیت این کشور و ویرانی اقتصادی آن بوده است. از دستاوردهای مهم اوگاندا پس از استقلال، می‌توان به تصویب و اجرایی کردن نخستین قانون تأمین اجتماعی اشاره کرد که تا سال ۲۰۱۱ بارها مورد بازنگری و اصلاح قرار گرفت؛ هر چند پوشش حمایت‌های اجتماعی و درمانی در این کشور همچنان به نسبت سایر نقاط دنیا در وضعیت نامناسبی قرار دارد.

یک سیستم حمایت اجتماعی را پیش‌بینی کرده که شامل بازنشستگی برای افراد مسن، طرح‌های خدمات عمومی برای افراد بیکار در معرض آسیب‌های اجتماعی و اقتصادی، کمک‌های اجتماعی به کودکان آسیب‌پذیر، افراد دارای معلولیت و فقرا می‌شود. این چشم‌انداز همچنین بیمه سلامت همگانی را به عنوان یکی از استراتژی‌های کلیدی برای کاهش هزینه‌های بالای مراقبت‌های بهداشتی توسط خانوارها و افزایش دسترسی به خدمات بهداشتی مقرون‌به‌صرفه برای همه شهروندان در نظر گرفته است. برنامه توسعه ملی (NDP) همچنین حمایت اجتماعی را به عنوان یکی از استراتژی‌های کلیدی برای تبدیل اوگاندا از یک جامعه دهقانی به یک کشور مدرن و مرفه در نظر دارد.

برنامه افزایش سطح پوشش بیمه‌ای

از آنجایی که پوشش بیمه‌ای در اوگاندا چندان وضعیت مناسبی ندارد، صندوق ملی تأمین اجتماعی این کشور در صدد است با استفاده از ابزارهای دیجیتالی و فناوری‌های نوین سطح پوشش خود را با بهبود دو حوزه ارائه خدمات و وصول حق بیمه افزایش دهد. در این طرح تلاش شده تا با استفاده از شعب سیار و کاهش لزوم مراجعه بیمه‌شدگان به شعب با پرداخت اینترنتی حق بیمه، پوشش بیمه‌ای را در این کشور افزایش دهند. همچنین از آنجا که مشاغل غیررسمی بخش بزرگی از اقتصاد اوگاندا را در بر می‌گیرند، صندوق ملی تأمین اجتماعی، حمایت از آنان را از اهداف خود معرفی کرده است. این صندوق در نظر دارد تا با استفاده از نرم‌افزارهایی که برای این برنامه طراحی شده، امکان پرداخت حق بیمه در قالب مبالغ خرد به جای پرداخت ماهانه را فراهم کند. به طور مثال؛ بر اساس این طرح، کشاورزان خواهند توانست هنگام فروش محصولات خود تنها با اختصاص بخش اندکی از درآمد روزانه خود به عنوان حق بیمه به جای پرداخت یکباره آن که ممکن است فراتر از توان کشاورزان باشد، حق بیمه خود را پرداخت کنند. همچنین این طرح در نظر دارد در همکاری با تعدادی از فروشگاه‌های زنجیره‌ای، امکان کسر حق بیمه بر روی صورتحساب را نیز فراهم کند. بدین صورت که هنگام خرید از آن‌ها، مبلغی به عنوان حق بیمه بر روی صورتحساب بیمه‌شدگان لحاظ شود (مانند مالیات). هر چند دولت در اجرای این برنامه با مشکلاتی مانند سطح پایین دسترسی به اینترنت در بین شهروندان این کشور و موانع قانونی روبه‌رو بوده، اما تدابیری اندیشیده شده تا این مشکلات را حل و برنامه افزایش سطح پوشش بیمه‌ای را اجرا کنند. این در حالی است که این طرح در صورت عملی شدن می‌تواند در جذب بیمه‌شده، رضایت کارفرما و تأمین به موقع منابع تأمین اجتماعی این کشور تأثیرات مثبتی به دنبال داشته باشد.

ماهیه‌ای است و هیچ کف و سقفی برای درآمد مبنای محاسبه حق بیمه نیز وجود ندارد. سهم کارفرما ۱۰ درصد است و دولت نیز هیچگونه سهمی را پرداخت نمی‌کند. در اوگاندا وزارت امور مالی، برنامه‌ریزی و توسعه اقتصادی، وظیفه نظارت و پایش عمومی رفاه اجتماعی را بر عهده دارد. در این کشور نهاد تنظیم‌گر مزایای بازنشستگی، وظیفه نظارت و تنظیم مقررات صندوق احتیاط و برنامه‌های مستمری شرکت‌های خصوصی را بر عهده دارد. همچنین صندوق ملی تأمین اجتماعی توسط یک هیأت سه نفره مدیریت می‌شود و اجرای برنامه و وصول حق بیمه را انجام می‌دهد.

چشم‌انداز ۲۰۴۰ برای افزایش رفاه اجتماعی

چشم‌انداز ترسیم شده برای کشور اوگاندا در سال ۲۰۴۰ بر اهمیت حمایت اجتماعی برای مقابله با خطرات و آسیب‌پذیری اقشار مختلف اجتماعی تأکید می‌کند. در گام نخست، دولت افرادی را که از نظر سن، طبقه اجتماعی، مکان، ناتوانی، جنسیت و مواردی اینچنینی آسیب‌پذیر هستند یا هیچ درآمدی کسب نمی‌کنند، شناسایی می‌کند. چشم‌انداز ترسیم شده

برای کارگران اوگاندایی شامل مراقبت‌های عمومی و تخصصی، دارو، بستری و نقل و انتقال بیمار است و در صورت از کارافتادگی موقت، بسته به نوع حادثه و درجه از کارافتادگی، به صورت دورهای و یا پرداخت یکجا و یک‌مرحله‌ای مزایایی تعلق خواهد گرفت. همچنین در صورت از کارافتادگی دائم، معادل ۶۰ برابر میانگین درآمد ماهانه کارگر در ۱۲ ماه منتهی به از کارافتادگی به صورت یکجا پرداخت می‌شود. در اوگاندا سن بازنشستگی ۵۵ سال است و در صورتی که حداقل یک سال قبل از درخواست بازنشستگی، اشتغال بیمه‌شده پایان یافته باشد با سن ۵۰ سال نیز افراد مجاز به بازنشستگی هستند. در این سیستم جمع کل حق بیمه پرداختی سهم کارفرما و بیمه‌شده به علاوه سود تعهدشده به صورت یک مرحله و یکجا به بازنشسته پرداخت می‌شود.

تأمین منابع مالی نظام تأمین اجتماعی

بر اساس نظام تأمین اجتماعی کشور اوگاندا، سهم حق بیمه برای بیمه‌شدگان اجباری پنج درصد در آمد ناخالص ماهیه‌ای، برای بیمه‌شدگان اختیاری ۷٫۵ درصد و برای خویش‌فرمایان نیز ۷٫۵ درصد در آمد ناخالص

بر اساس برنامه تأمین اجتماعی تصویب شده در اوگاندا، کلیه کارگاه‌های تولیدی با بیش از پنج کارگر مشمول بیمه اجباری و کارفرمایانی که کمتر از این میزان نیروی کار دارند و یا خویش‌فرما هستند مشمول بیمه اختیاری می‌شوند. همچنین برای کارکنان بخش دولت مرکزی و محلی، نیروهای مسلح و نیروهای پلیس و کارکنان مراکز اصلاح و تربیت یک نظام بیمه‌ای خاص وجود دارد.

طبق قوانین تأمین اجتماعی این کشور، کارگرانی که در ایام کار دچار بیماری می‌شوند، به شرطی که حداقل یک‌ماه سابقه اشتغال مداوم با یک کارفرما را دارا باشند، معادل ۱۰۰ درصد حقوق ماهانه را به مدت یک ماه دریافت خواهند کرد.

همچنین در این کشور برای ایام بارداری مزایایی وجود دارد که نیازمند داشتن سابقه بیمه‌ای نیست و صرفاً به گواهی پزشک معالج نیاز دارد. در این کشور مزایای ایام بارداری معادل ۱۰۰ درصد درآمد ماهانه کارگر و برای حداکثر ۶۰ روز کاری است که شامل چهار هفته پس از تولد فرزند یا سقط جنین می‌شود. همچنین به مردان نیز معادل ۱۰۰ درصد درآمد ماهانه همراه با چهار روز کاری پرداخت می‌شود. مزایای پزشکی تأمین اجتماعی

سیروس سجادی

کارشناس بین‌الملل

۲۴۴ میلیون

کودک محروم از

تحصیل در جهان

سازمان ملل متحد با اشاره به داده‌های یونسکو اعلام کرد ۲۴۴ میلیون کودک و نوجوان ۱۸ تا ۱۶ ساله در سراسر جهان از رفتن به مدرسه بازمانده‌اند. بر پایه این داده‌ها، منطقه آفریقا با ۹۸ میلیون کودک و با داشتن بیشترین تعداد کودک و نوجوان بازمانده از تحصیل، تنها نقطه‌ای از جهان است که این تعداد در آن در حال افزایش است. پس از آفریقا، منطقه آسیای مرکزی و جنوبی با ۸۵ میلیون کودک و نوجوان در رده بعدی قرار دارد. سازمان ملل همچنین با اشاره به آغاز سال تحصیلی جدید در اوکراین اعلام کرد روند آموزش بیش از ۴۰ درصد از مدارس اوکراین به علت آسیب گسترده به فضاهای آموزشی و تغییر کاربری آنها به صورت آنلایین خواهد بود. طبق اعلام سازمان ملل، حدود ۵ میلیون کودک دانش‌آموز و معلمان آنها تا پایان سال نیاز به پشتیبانی و کمک دارند. صندوق کودکان سازمان ملل (یونسف) سال گذشته در گزارشی اعلام کرد، از آغاز بحران شیوع کرونا تاکنون، مدارس بیش از ۲۰۰ روز در نیمی از کشورهای منطقه آسیا و اقیانوسیه تعطیل بوده‌اند. همچنین در آمریکای لاتین و حوزه کارائیب که طی این مدت طولانی‌ترین تعطیلی مدارس را تجربه کرده، مدارس در ۱۸ کشور به طور جزئی یا کامل تعطیل و در شرق و جنوب آفریقا نیز ۴۰ درصد از کل کودکان در سن تحصیل، در حال حاضر از رفتن به مدرسه محروم هستند.

آینده سیستم‌های حمایتی در جهان صفر و یک

بیمه دیجیتال در متاورس

گزارش

با افزایش دسترسی به واقعیت افزوده و واقعیت مجازی، خطرات جدیدی در مورد امنیت و سلامت داده‌ها پدیدار شده است. شرکت‌های بیمه‌ای و بانک‌ها در تلاشند تا با معرفی این خدمات نوآورانه به افراد و شرکت‌ها آنها را به استفاده از تضمین‌هایی در ارتباط با فضای مجازی ترغیب کنند.

بیمه‌نامه مجازی

ایجاد نوعی بیمه‌نامه مجازی اولین گام به سوی ایجاد یک محصول در دنیای غیرمادی متاورس (metaverse) خواهد بود؛ شرکت‌هایی که در حال توسعه یک برند یا راه‌اندازی کسب‌وکار در دنیای مجازی هستند. همچنین افرادی که به دنبال تضمین در فضای مجازی باشند، می‌توانند بیمه خریداری کنند. این بیمه برای افراد طبق معیارهای موجود در دنیای واقعی مانند وضعیت بیمه‌شده، میزان تعهد بیمه‌گر، نسبت کیفیت خدمات بیمه‌ای به قیمت و... اعطا می‌شود. بیمه‌گر در دنیای واقعی در ازای پرداخت حق بیمه تنها زمانی به بیمه‌شده خسارت می‌دهد که مشتری در چارچوب قرارداد بیمه ادعای خسارت داشته باشد. این شکل از بیمه هم خسارات

در متاورس
که نوعی ابزار
مجازی است،
امکان طرح
انواع ادعای
خسارت
غیرمادی
وجود دارد

مجازی نیز وجود دارد.

بیمه فناوریانه

در حال حاضر، استراتژی شرکت‌های بیمه محدود به توسعه یک متاورس در بردنشان است؛ استراتژی‌ای که شامل ایجاد تعامل کاربرمحور با ارائه تجربه زندگی در فضای دیجیتالی است. در واقع، بیمه‌گران به دنبال خودکارسازی، ساده‌سازی و دیجیتالی کردن هر مرحله از این فرایند هستند. برخی از بیمه‌گران در حال حاضر از این رویکرد استفاده می‌کنند و زودتر از سایر شرکت‌ها به سمت بیمه فناوریانه رفته‌اند. باید در نظر داشت دوقلوهای دیجیتالی اساس متاورس هستند، منظور از دوقلوهای دیجیتالی نمایش مجازی دنیای واقعی است؛ تمام اشیاء، فرایندها، افراد، روابط بین افراد و رفتار آنها نسبت به یکدیگر در دنیای دیجیتال، یک واقعیت غیردیجیتال را در پشت سیستم کامپیوتری نمایندگی می‌کنند. بنابراین تصویر مجازی افراد یا اوتار در فضای دیجیتال، بخشی از واقعیت آنها را نمایندگی می‌کند. به همین دلیل کاربران از آواتاری استفاده خواهند کرد که به هویت آنها مرتبط است و معادل نمایش فیزیکی آنها در دنیای

واقعی است. یکی از اولین بیمه‌نامه‌های مرتبط با یک بازی واقعیت افزوده در سال ۲۰۱۶ برای محافظت از بازیکنان (Pokémon Go) تنظیم شد. طرفداران این بازی باید در زندگی واقعی قدم بزنند تا موجوداتی به نام (Pokémon) را بگیرند. این پوکمون‌ها هنگام قدم زدن در شهرها بر روی دستگانه‌های تلفن همراه قابل مشاهده هستند. با این حال، راه رفتن در حالی که به تلفن همراه یا تبلت در وسط ترافیک عابر پیاده یا وسایل نقلیه نگاه می‌کنید کار خطرناکی است. برای حل این مشکل، یک شرکت بیمه مکزیک نوعی بیمه‌نامه برای کارسران پوکمون‌گو تهیه کرده است. این سیاست به بیمه‌شدگان و بازیکنان پوکمون‌گو در برابر تصادفات، جراحات و مرگ‌های ناشی از بازی پوشش بیمه‌ای ارائه می‌دهد. با این حال، در حالی که برخی از شرکت‌های بیمه در حال برداشتن نخستین قدم‌های خود در دنیای مجازی هستند احتمالاً تبدیل متاورس به عرصه ارائه خدمات بیمه مجازی نیازمند برطرف کردن برخی موانع است. متاورس نیازمند همکاری بازیگران کلیدی صنعت از جمله دولت‌ها، شرکت‌های بیمه، بانک‌ها و سایر نهادهای بزرگ و سازمان‌های غیرانتفاعی است.